5. Η παράγραφος 4 εφαρμόζεται αποκλειστικά για οφειλές που την 31η Δεκεμβρίου 2018 βρίσκονταν σε καθυστέρηση ή ήταν επίδικες ή ρυθμισμένες και για συμφωνίες εξωδικαστικού συμβιβασμού που συνάπτονται μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2020.»

Άρθρο 43
Τροποποίηση των περιπτώσεων 1, 3, 4, 7, 9, 12 και 15 της υποπαραγράφου Α2 της παραγράφου Α του πρώτου άρθρου του ν. 4152/2013 για την αύξηση των δόσεων της πάγιας ρύθμισης

1. Η περίπτωση 1 της υποπαραγράφου Α2 της παραγράφου Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 (Α΄ 107) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. α. Οφειλές βεβαιωμένες στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες, τα Ελεγκτικά Κέντρα και τα Τελωνεία, σύμφωνα με τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν.δ. 356/1974, Α΄ 90, Κ.Ε.Δ.Ε.), τον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013, Α΄170 Κ.Φ.Δ.) και τον Τελωνειακό Κώδικα, δύνανται, κατόπιν αίτησης των οφειλετών, πριν ή μετά τη λήξη της προθεσμίας καταβολής αυτών, να ρυθμίζονται και να καταβάλλονται ως εξής:

(i)σε δύο (2) έως είκοσι τέσσερις (24) μηνιαίες δόσεις,

(ii)σε δύο (2) έως σαράντα οκτώ (48) μηνιαίες δόσεις, εφόσον πρόκειται για οφειλές που βεβαιώνονται από φόρο κληρονομιών, από φορολογικό και τελωνειακό έλεγχο, καθώς και για μη φορολογικές και τελωνειακές οφειλές, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στα επόμενα εδάφια.

β. Ο αριθμός των δόσεων της ρύθμισης για οφειλές που ρυθμίζονται σύμφωνα με την ανωτέρω υποπερίπτωση α) (ii) σε έως σαράντα οκτώ (48) δόσεις καθορίζεται από τη Φορολογική Διοίκηση με βάση την ικανότητα αποπληρωμής του οφειλέτη, κατά τα επόμενα, υπό τον περιορισμό του ελάχιστου ποσού μηνιαίας δόσης της υποπερίπτωσης δ΄.

Για οφειλέτες φυσικά πρόσωπα, με βάση

- το μέσο όρο του συνολικού εισοδήματός τους (ατομικό, φορολογούμενο ή απαλλασσόμενο, πραγματικό ή τεκμαρτό) κατά τα τελευταία τρία φορολογικά έτη πριν την αίτηση υπαγωγής στη ρύθμιση για τα οποία έχει παρέλθει η προθεσμία υποβολής της οικείας δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, ή το συνολικό εισόδημα (ατομικό, φορολογούμενο ή απαλλασσόμενο, πραγματικό ή τεκμαρτό) του αμέσως προηγούμενου φορολογικού έτους από την ημερομηνία αίτησης υπαγωγής στη ρύθμιση, για το οποίο έχει παρέλθει η προθεσμία υποβολής της οικείας δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, εφόσον αυτό είναι μεγαλύτερο , και το ύψος της ρυθμιζόμενης οφειλής ως εξής:

Το συνολικό εισόδημα πολλαπλασιάζεται τμηματικά με προοδευτικά κλιμακωτό συντελεστή, όπως αυτός ορίζεται στο επόμενο εδάφιο.

Για εισόδημα:

αα) από 0,01 ευρώ έως 15.000 ευρώ με συντελεστή τέσσερα τοις εκατό (4%),

ββ) από 15.000,01 ευρώ έως 20.000 ευρώ με συντελεστή έξι τοις εκατό (6%),

γγ) από 20.000,01 ευρώ έως 25.000 ευρώ με συντελεστή οκτώ τοις εκατό (8%),

δδ) από 25.000,01 ευρώ έως 30.000 ευρώ με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%),

εε) από 30.000,01 ευρώ έως 50.000 ευρώ με συντελεστή δώδεκα τοις εκατό (12%),

στστ) από 50.000,01 ευρώ έως 75.000 ευρώ με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%),

ζζ) από 75.000,01 ευρώ έως 100.000 ευρώ με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%),

ηη) πάνω από 100.000 ευρώ με συντελεστή είκοσι πέντε τοις εκατό (25%).

Ο ανωτέρω συντελεστής μειώνεται ανάλογα με τον αριθμό των εξαρτώμενων τέκνων του οφειλέτη, όπως αυτά ορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 11 του ν. 4172/2013 (Α΄167), κατά μία (1) εκατοστιαία μονάδα για ένα (1) τέκνο, κατά δύο (2) εκατοστιαίες μονάδες για δύο (2) τέκνα και κατά τρεις (3) εκατοστιαίες μονάδες για τρία (3) τέκνα και άνω. Το άθροισμα των γινομένων του εισοδήματος με τους αντίστοιχους συντελεστές αναγόμενο σε μηνιαία βάση διαιρεί το ποσό της ρυθμιζόμενης οφειλής. Ο αριθμός των δόσεων προκύπτει από το ακέραιο μέρος του πηλίκου της διαίρεσης αυτής, υπό τον περιορισμό του ελάχιστου ποσού μηνιαίας δόσης. Σε περίπτωση που ο οφειλέτης δεν είχε υποχρέωση υποβολής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος για κανένα από τα φορολογικά έτη που λαμβάνονται υπόψιν για τον καθορισμό της ικανότητας αποπληρωμής, ή έχει υποβάλει μηδενικές δηλώσεις για όλα τα έτη αυτά, χορηγείται ο μέγιστος αριθμός δόσεων, υπό τον περιορισμό του ποσού της ελάχιστης μηνιαίας δόσης. Για τον καθορισμό της ικανότητας αποπληρωμής προσμετράται το υπολειπόμενο ρυθμισμένο ποσό από ανεξόφλητες κατά τον χρόνο της υπαγωγής δόσεις ρυθμίσεων, οι οποίες χορηγήθηκαν δυνάμει των διατάξεων της υποπερίπτωσης α΄ (ii), στο βαθμό που ο χρόνος αποπληρωμής των δόσεων των προηγουμένων ρυθμίσεων συμπίπτει με τον χρόνο αποπληρωμής των δόσεων της ρύθμισης.

Για οφειλέτες νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες, με βάση

- το μέσο όρο των συνολικών ακαθάριστων εσόδων των τριών τελευταίων πριν την αίτηση υπαγωγής στη ρύθμιση φορολογικών ετών για τα οποία έχει παρέλθει η προθεσμία υποβολής της οικείας δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, ή

- τα συνολικά ακαθάριστα έσοδα του αμέσως προηγούμενου φορολογικού έτους από την ημερομηνία αίτησης υπαγωγής στη ρύθμιση, για τα οποία έχει παρέλθει η προθεσμία υποβολής της οικείας δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, εφόσον αυτά είναι μεγαλύτερα. Τα συνολικά ακαθάριστα έσοδα πολλαπλασιάζονται τμηματικά με προοδευτικά κλιμακωτό συντελεστή, όπως αυτός ορίζεται στο επόμενο εδάφιο.

Για ακαθάριστα έσοδα:

αα) από 0,01 ευρώ έως 1.000.000 ευρώ με συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%),

ββ) από 1.000.000,01 ευρώ έως 1.500.000 ευρώ με συντελεστή επτά τοις εκατό (7%),

γγ) από 1.500.000,01 ευρώ και άνω με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%).

Το άθροισμα των γινομένων των ακαθάριστων εσόδων με τους αντίστοιχους συντελεστές αναγόμενο σε μηνιαία βάση διαιρεί το ποσό της ρυθμιζόμενης οφειλής. Ο αριθμός των δόσεων προκύπτει από το ακέραιο μέρος του πηλίκου της διαίρεσης αυτής, υπό τον περιορισμό του ελάχιστου ποσού μηνιαίας δόσης. Σε περίπτωση που για όλα τα φορολογικά έτη με βάση τα οποία καθορίζεται η ικανότητα αποπληρωμής του οφειλέτη έχουν υποβληθεί μηδενικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, χορηγείται ο μέγιστος αριθμός δόσεων, υπό τον περιορισμό του ποσού της ελάχιστης μηνιαίας δόσης. Για τον καθορισμό της ικανότητας αποπληρωμής λαμβάνονται κάθε φορά υπόψιν και οι οφειλές από ανεξόφλητες κατά τον χρόνο της υπαγωγής δόσεις ρυθμίσεων οι οποίες χορηγήθηκαν δυνάμει των διατάξεων της υποπερίπτωσης α΄ (ii), στον βαθμό που ο χρόνος αποπληρωμής των δόσεων των προηγουμένων ρυθμίσεων συμπίπτει με τον χρόνο αποπληρωμής των δόσεων της ρύθμισης.

Αν το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα έχει προβεί σε διακοπή εργασιών, ως συνολικά ακαθάριστα έσοδα για τον υπολογισμό του αριθμού των δόσεων λαμβάνονται υπόψη τα συνολικά ακαθάριστα έσοδα, του φορολογικού έτους διακοπής εργασιών.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να καθορίζεται χαμηλότερος συντελεστής για νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες που ασκούν αποκλειστικά ή κυρίως ορισμένες δραστηριότητες, λαμβάνοντας υπόψη κάθε πρόσφορο στοιχείο σχετικά με τους συντελεστές κερδοφορίας των δραστηριοτήτων αυτών.

Ο αριθμός των δόσεων που καθορίζεται από τη Φορολογική Διοίκηση για οφειλές της υποπερίπτωσης α΄ (ii), δεν μπορεί να είναι μικρότερος των είκοσι τεσσάρων (24), υπό τον περιορισμό του ελάχιστου ποσού μηνιαίας δόσης. Ο οφειλέτης μπορεί να επιλέξει την αποπληρωμή σε λιγότερες των είκοσι τεσσάρων (24) μηνιαίων δόσεων.

γ. Σε περίπτωση απώλειας της ρύθμισης, επιτρέπεται, με τους όρους και τις προϋποθέσεις των περιπτώσεων α΄ και β΄, η υπαγωγή της ίδιας οφειλής ανά οφειλέτη στη ρύθμιση του παρόντος για δεύτερη φορά και για αριθμό δόσεων, ο οποίος δεν μπορεί να υπερβαίνει τον αριθμό των δόσεων που υπολείποντων κατά τον χρόνο απώλειας της ρύθμισης. Στην περίπτωση αυτή, για την εκ νέου υπαγωγή απαιτείται η προκαταβολή ποσού διπλάσιου της μηνιαίας δόσης της δεύτερης ρύθμισης. Το ποσό προκαταβολής δηλώνεται από τον οφειλέτη κατά την υποβολή του αιτήματος υπαγωγής στη ρύθμιση και καταβάλλεται εντός τριών (3) εργάσιμων ημερών από την υποβολή της αίτησης. Οι υπόλοιπες δόσεις της ρύθμισης καταβάλλονται έως την τελευταία εργάσιμη ημέρα των επόμενων μηνών από την ημερομηνία αίτησης υπαγωγής στη ρύθμιση.

δ. Το ελάχιστο ποσό μηνιαίας δόσης της ρύθμισης ορίζεται σε τριάντα (30) ευρώ.»

2. Η περίπτωση 3 της υποπαραγράφου Α2 της παραγράφου Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 αντικαθίσταται ως εξής :

«3. Η υπαχθείσα στη ρύθμιση βασική οφειλή επιβαρύνεται, από την ημερομηνία υπαγωγής, αντί των κατά Κ.Ε.Δ.Ε. και κατά του ν. 4174/2013 (Α΄170) τόκων και προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής, με τόκο ως εξής:

α) Για οφειλές που ρυθμίζονται σε έως δώδεκα (12) μηνιαίες δόσεις, ο τόκος υπολογίζεται με βάση το τελευταίο δημοσιευμένο μέσο ετήσιο επιτόκιο δανείων σε ευρώ χωρίς καθορισμένη διάρκεια αλληλόχρεων λογαριασμών που χορηγούνται από όλα τα Πιστωτικά Ιδρύματα στην Ελλάδα σε μη χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις, όπως αυτό δημοσιεύεται από την Τράπεζα της Ελλάδος, πλέον είκοσι πέντε εκατοστών της εκατοστιαίας μονάδας (0,25%), ετησίως υπολογιζόμενο. Το επιτόκιο υπολογισμού του τόκου αναπροσαρμόζεται ετησίως, την πρώτη εργάσιμη ημέρα του επομένου μήνα από αυτόν της δημοσίευσης του ως άνω μέσου ετήσιου επιτοκίου και ισχύει για όλες τις ρυθμίσεις που χορηγούνται μέχρι τον επανακαθορισμό του το επόμενο έτος. Το επιτόκιο παραμένει σταθερό καθ' όλη τη διάρκεια της ρύθμισης.

β) Για οφειλές που ρυθμίζονται σε περισσότερες από δώδεκα (12) μηνιαίες δόσεις, το επιτόκιο της ανωτέρω περίπτωσης α΄, με βάση το οποίο υπολογίζεται ο τόκος, προσαυξάνεται κατά μιάμιση εκατοστιαία μονάδα (1,5%). Ο ως άνω τόκος είναι ετησίως υπολογιζόμενος και παραμένει σταθερός καθ' όλη τη διάρκεια της ρύθμισης.

γ) Σε περίπτωση απώλειας και υπαγωγής των ίδιων οφειλών στη ρύθμιση για δεύτερη φορά από τον ίδιο οφειλέτη, τα επιτόκια των υποπεριπτώσεων α΄ και β΄ προσαυξάνονται κατά μιάμιση (1,5) ποσοστιαία μονάδα. Τα οριζόμενα στο προηγούμενο εδάφιο δεν ισχύουν για οφειλές από δασμούς.

δ) Τα επιτόκια των προηγουμένων υποπεριπτώσεων δεν υπερβαίνουν τα επιτόκια που ορίζονται για την εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου 53 του ν. 4174/2013 (Α΄170) και της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 356/1974 (Α΄90).

ε) Με την υπαγωγή και υπό την προϋπόθεση της τήρησης του προγράμματος ρύθμισης δεν υπολογίζονται τα πρόστιμα του άρθρου 57 του Κ.Φ.Δ. και του άρθρου 6 του Κ.Ε.Δ.Ε..

στ) Για οφειλές από δασμούς, και ανεξαρτήτως του αριθμού των δόσεων της ρύθμισης αυτών, το επιτόκιο υπολογισμού του τόκου ισούται με το εκφρασμένο σε ετήσια βάση και δημοσιευμένο στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σειρά C, επιτόκιο που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησής της την πρώτη ημέρα του μήνα λήξης της προθεσμίας καταβολής τους, για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές, ή την πρώτη ημέρα του μήνα βεβαίωσής τους, για τις μη ληξιπρόθεσμες οφειλές, προσαυξημένο κατά μία ποσοστιαία μονάδα. Το επιτόκιο παραμένει σταθερό καθ' όλη τη διάρκεια της ρύθμισης και δεν προσαυξάνεται λόγω υπαγωγής της συγκεκριμένης κατηγορίας οφειλών σε ρύθμιση για δεύτερη φορά από τον ίδιο οφειλέτη, ούτε υπόκειται στον περιορισμό της υποπερίπτωσης δ΄. Τόκος δεν υπολογίζεται, εφόσον οι ρυθμιζόμενες οφειλές δεν υπερβαίνουν ανά πράξη βεβαίωσης το ποσό των δέκα (10) ευρώ.»

3. Η περίπτωση 4 της υποπαραγράφου Α2 της παραγράφου Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Στη ρύθμιση υπάγεται υποχρεωτικά το σύνολο των βεβαιωμένων και ληξιπρόθεσμων οφειλών στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες, τα Ελεγκτικά Κέντρα και τα Τελωνεία που κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης δεν έχουν τακτοποιηθεί κατά νόμιμο τρόπο με αναστολή πληρωμής ή διευκόλυνση ή άλλη νομοθετική ρύθμιση τμηματικής καταβολής ληξιπρόθεσμων οφειλών, ενώ δύνανται να υπαχθούν μετά από επιλογή του οφειλέτη και βεβαιωμένες και ληξιπρόθεσμες οφειλές που τελούν σε διοικητική ή δικαστική αναστολή.»

4. Στην περίπτωση 7 της υποπαραγράφου Α2 της παραγράφου Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 μετά το δεύτερο εδάφιο προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Με την υποβολή από τον οφειλέτη αιτήματος περί υπαγωγής στη ρύθμιση του παρόντος, τα αποδιδόμενα ποσά από συμψηφισμούς του άρθρου 83 του Κ.Ε.Δ.Ε., από παρακρατήσεις αποδεικτικού ενημερότητας και βεβαίωσης οφειλής του άρθρου 12 του ν. 4174/2013 και από μέτρα αναγκαστικής είσπραξης δύνανται να καλύπτουν την πρώτη δόση, εφόσον εισπράττονται εντός της προθεσμίας του πρώτου εδαφίου και δεν πιστώνονται διαφορετικά κατά τις κείμενες διατάξεις.»

5. Η περίπτωση 9 της υποπαραγράφου Α2 της παραγράφου Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 τροποποιείται ως εξής:

α. Στο τέλος της υποπερίπτωσης β΄ προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Κατά το χρονικό διάστημα ισχύος της ρύθμισης αναστέλλεται η παραγραφή του ποινικού αδικήματος, κατά παρέκκλιση των χρονικών περιορισμών του άρθρου 113 του Ποινικού Κώδικα.»

β. Στο δεύτερο εδάφιο της υποπερίπτωσης γ΄ οι λέξεις «εφόσον δεν πιστώνονται με άλλες οφειλές που δεν έχουν ρυθμιστεί» αντικαθίστανται με τις λέξεις «εφόσον εισπράττονται κατά τη διάρκεια αυτής και δεν πιστώνονται διαφορετικά κατά τις κείμενες διατάξεις.»

γ. Μετά την υποπερίπτωση δ΄ προστίθεται υποπερίπτωση ε΄ ως εξής:

«ε. Σε οφειλέτες που είναι συνεπείς στην εκπλήρωση των όρων της παρούσας ρύθμισης μέχρι το πέρας αυτής, κατόπιν εξόφλησης της τελευταίας δόσης, επιστρέφεται ποσό που ισούται με το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) των τόκων που ορίζονται στην παράγραφο 2 και έχουν επιβαρύνει το ποσό των δόσεων της ρυθμιζόμενης οφειλής. Το προς επιστροφή ποσό δεν παρακρατείται, δεν κατάσχεται και δεν συμψηφίζεται με άλλες υποχρεώσεις του οφειλέτη προς το Δημόσιο ή τρίτους.

Σε περίπτωση απώλειας της ρύθμισης και υπαγωγής των ίδιων οφειλών από τον ίδιο οφειλέτη σε ρύθμιση για δεύτερη φορά ως βάση υπολογισμού του ποσού των τόκων που επιστρέφονται, λαμβάνεται το σύνολο των τόκων της παραγράφου 2 που επιβαρύνουν τις οφειλές από την πρώτη υπαγωγή τους στη ρύθμιση και ως την εξόφλησή τους.»

6. Η περίπτωση 15 της υποπαραγράφου Α2 της παραγράφου Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 τροποποιείται ως εξής:

«Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μετά από εισήγηση του Διοικητή της ΑΑΔΕ δύνανται να προσδιορίζεται ο χρόνος έναρξης εφαρμογής για την υπαγωγή στις διατάξεις της παρούσας, να καθορίζονται οι προϋποθέσεις υπαγωγής των φορολογικών υποχρεώσεων και μέσω διαδικτυακής εφαρμογής της ΑΑΔΕ, οι οποίες πρέπει να εκπληρώνονται για να μην απωλεσθεί η ρύθμιση, οι περιπτώσεις για τις οποίες η Φορολογική Διοίκηση θα απαιτεί υποχρεωτικά την πληρωμή της ρύθμισης μέσω πάγιας εντολής στους φορείς είσπραξης, επιπλέον όροι και προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για να καθίσταται ενεργή η ρύθμιση, οι λεπτομέρειες και κάθε ειδικότερο θέμα εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου αυτού.»

7. Εξαιρούνται και δεν υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος οφειλές που έχουν ήδη υπαχθεί σε οποιαδήποτε νομοθετική ρύθμιση, η οποία κατά την 1.11.2019 ήταν σε ισχύ.

Άρθρο 44
Διαγραφή ανείσπρακτων οφειλών για ποσά πολύ μικρού ύψους

Στο άρθρο 48 του ν. 4174/2013 προστίθενται νέες παράγραφοι 6 και 7 ως εξής:

«6. α. Η Φορολογική Διοίκηση προβαίνει σε περιοδική διαγραφή των βεβαιωμένων ανείσπρακτων οφειλών στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.) υπέρ του Δημοσίου, νομικών προσώπων ή τρίτων, εφόσον το εισπρακτέο υπόλοιπο ανά βασική οφειλή δεν υπερβαίνει το ποσό του ενός (1) ευρώ.

β. Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων καθορίζονται οι αναγκαίες διαδικαστικές λεπτομέρειες για την εφαρμογή της παραγράφου 1, όπως ο τρόπος, η διαδικασία, τα αρμόδια όργανα, η περιοδικότητα διενέργειας της διαγραφής, καθώς και οι οφειλές που εξαιρούνται από την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

7. α. Διαγράφονται υπόλοιπα βεβαιωμένων βασικών οφειλών στη Φορολογική Διοίκηση μέχρι του ποσού των δέκα (10) ευρώ, συνολικά ανά οφειλέτη, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εφόσον οι οφειλές έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες μέχρι την ημερομηνία κατάθεσης της παρούσας και δεν υφίστανται άλλες οφειλές του ιδίου προσώπου κατά τον χρόνο της διαγραφής.

β. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών δύνανται να ενεργοποιούνται οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου περιοδικά και να επαναπροσδιορίζεται το χρονικό διάστημα της διαγραφής, για λόγους εκκαθάρισης του χαρτοφυλακίου ληξιπροθέσμων οφειλών.»

Άρθρο 45
Τροποποίηση διατάξεων του ν. 4308/2014 για τη μορφή του προτύπου έκδοσης ηλεκτρονικού τιμολογίου

1. Στο τέλος του άρθρου 14 του ν. 4308/2014 (Α΄251) προστίθεται νέα παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Η μορφή του πρότυπου έκδοσης ηλεκτρονικού τιμολογίου ορίζεται με απόφαση Υπουργού Οικονομικών μετά από εισήγηση του Διοικητή της ΑΑΔΕ, σύμφωνα με το ευρωπαϊκό πρότυπο έκδοσης ηλεκτρονικών τιμολογίων, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 149 του ν. 4601/2019

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟ